

God onze toevlucht en kracht

De aarde verandert. Hij niet.
Bergen vallen in zee,
zeeën razen en tieren.

Maar Hij is een vaste burcht
een stad op rotsen gevestigd
in tuinen gespreid –
blinkende stromen doorstromen Hem
dwars door zijn midden.

God onze toevlucht en kracht.

Hij gaat iets doen,
hij is als morgenlicht
met een groot voornemen op weg gegaan:

einde oorlog.

Hij heeft de stormwind bevolen
alle wapentuig bijeen te waaien
van waar ook ter wereld

gigantische belten –
hij steekt er de brand in:
vreugdevuur, hoog laait het op
diep dooft het uit

einde oorlog.

God onze toevlucht en kracht.